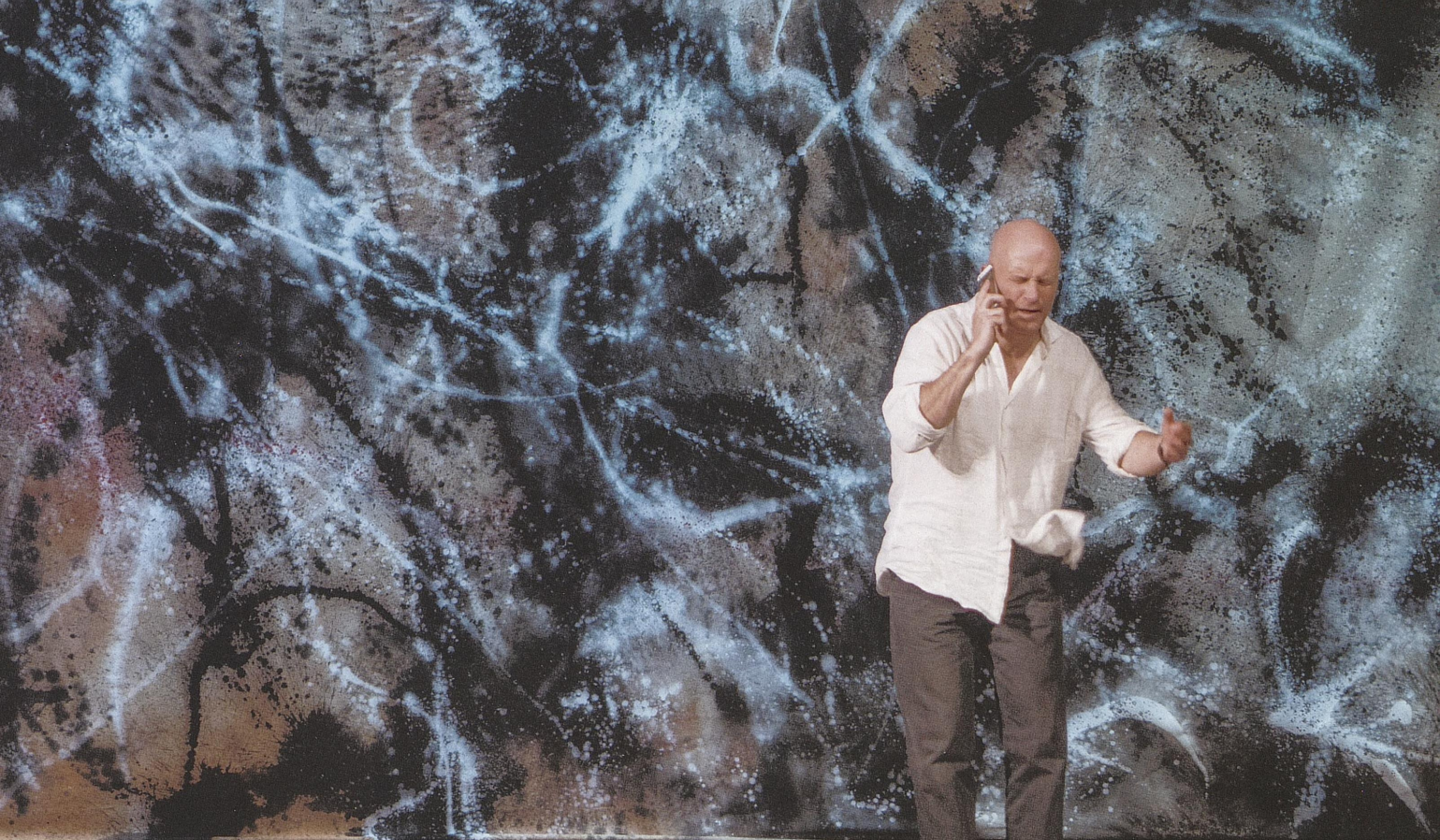

Lena
Andersson
*Rettsstridig
forføyning*

Pris kr. 50,-

Teatersjef og ansvarlig utgiver: Kim Bjarke.

Redaksjon: Margareta Magnus Myhre, Hanne Lise Rørstad, Marte Kristiansen. Grafisk formgivning: Solveig Jevanord. Foto: Mats Bäcker.

Foto forsida: Erika Hebbert. Grafisk produksjon: Interface Media as.

Oslo Nye Teater tar forbehold om endringer i programmet.

HÅPET ER EN PARASITT – en forestilling om forelskelse

Rettsstridig forføyning handler om noe så gjenkjennelig som ugjengjeldt kjærlighet. Lena Anderssons roman fra 2013 om den fornuftige Ester Nilsson, som er i en fornuftig relasjon helt til den dagen hun møter kunstneren Hugo Rask, ble lest med både forståelse, frustrasjon og store mengder latter.

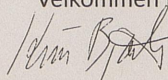
I Oslo Nye Teaters sceneversjon har den prisbelønte Alan Lucien Øyen instruert vår Ester Nilsson (Ingvild Holthe Bygdnes) og de andre skuespillerne i et nesten nakent scenerom. Som Ester og hennes nye, ufornuftige relasjon er scenen avkledd og avslørt.

Psykolog Sissel Gran kaller Esters relasjon til Hugo Rask for «*et romantisk hekt*». Hun sier: «*I hektet blir man kronisk urolig, ukonsentrert og grublete, noe som kan gå alvorlig ut over*

arbeidsevne, sosial kontakt og spiselyst. Personen greier ikke å tenke på annet enn den tilbedte og hvordan unngå å irritere, forstyrre eller bli forkastet.» Esters to venninner – i romanen så treffende kalt «venninnekoret» – er de irriterende, alltid tilstedeværende og sanne kommentatorene som prøver å hale henne tilbake til livet – mest for Esters egen skyld, men også litt på egne vegne. De har ingen lett oppgave.

Teatrets forse er å kunne dele menneskeligheten direkte og levende med sitt publikum.

Velkommen til Oslo Nye Centralteatret!

Kim Bjarke
teatersjef

Rettsstridig forføyning

av Lena Andersson
Dramatisert av Karin Parrot-Jonzon

Oversatt av Maja Skanding

Ester Nilsson Ingvild Holthe Bygdnes
Hugo Rask Anders Mordal
Venninne 1 Anne Guri Tvedt
Venninne 2 Henriette Faye-Schjøll

Regi Alan Lucien Øyen
Scenografi og kostymer Åse Hegrenes
Lysdesign Martin Flack
Lyddesign Gunnar Innvær
Maskeansvarlig Birgit Haugå
Rekvisitør Verdiana Marianne Øhra
Dramaturg Marianne Sævig
Inspisient Tina Elisabeth Johansen Aas
Sufflør Amund Sigurdssønn Karlsen

NORGESPREMIERE OSLO NYE CENTRALTEATRET 8. NOVEMBER 2018

EGENMÅKTIGT FÖRFARANDE
av LENA ANDERSSON
i dramatisering av KARIN PARROT-JONZON
Colombine Teaterförlag, Stockholm

BERØRINGSKUNSTNEREN

Tekst: Lasse Lønnebotn

Dramatiker, koreograf og regissør av *Rettsstridig forføyning*, Alan Lucien Øyen, er som en disiplinert japansk arbeider: Han kan ikke si nei.

Han husker magien: Skuespillerne var mytiske skapninger som levde ut ville, voldsomme og besatte roller, for deretter å forsvinne bak scenen og forvandles til vanlige mennesker. Å komme nært på teaterlivet på Den Nationale Scene i Bergen, der hans far jobbet som påkleder, var som en religiøs opplevelse. Hver dag etter skolen løp sjuårige Alan til teatret og hver dag så han noe nytt. Det ble hans virkelige skole, der han lærte om kunst, om respekt for jobben, om ydmykhet. Om livet.

– Derfor kommer jeg aldri inn og forteller alle i et prosjekt hvordan ting skal gjøres, sier han.

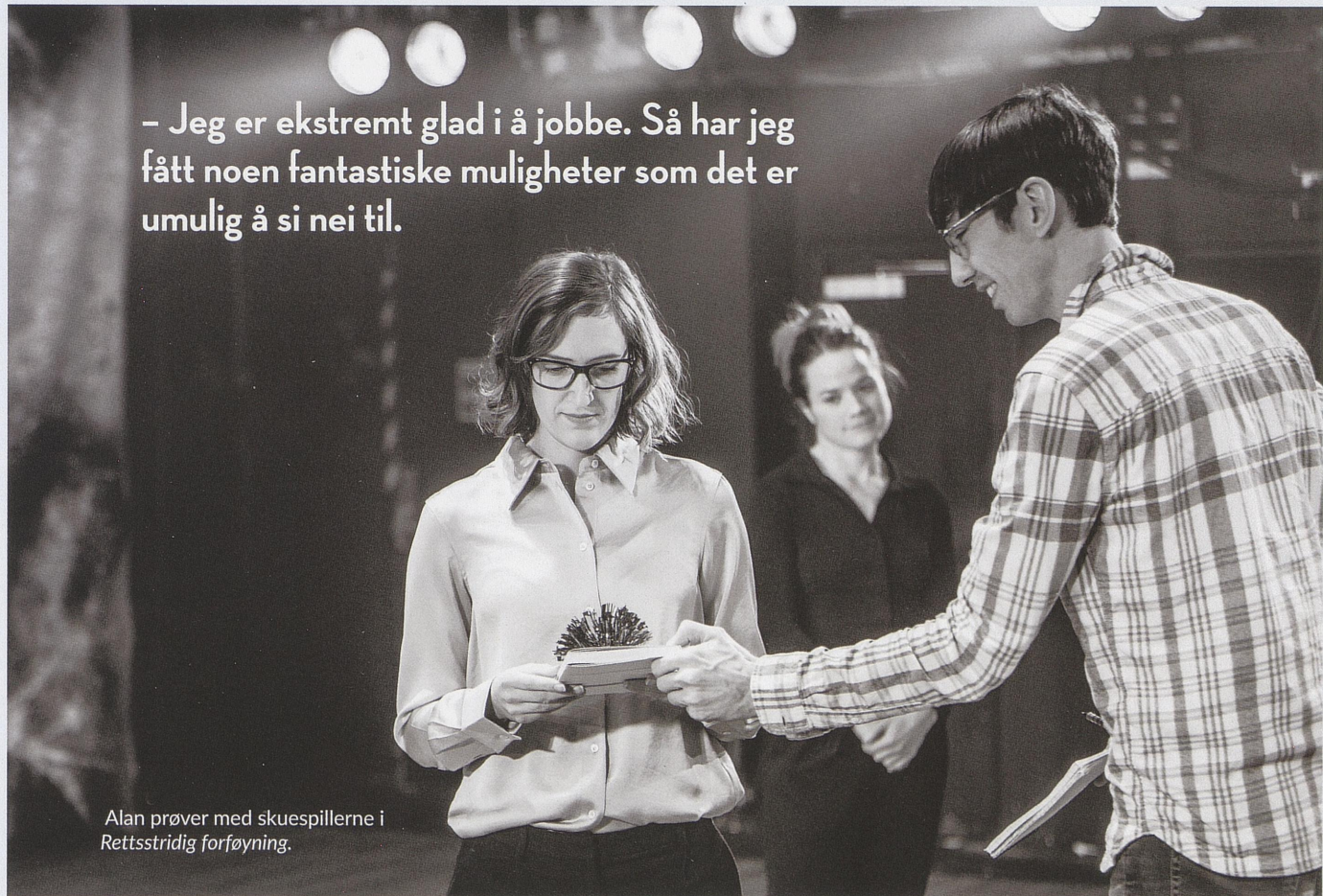
– Det er alltid snakk om hvordan «vi» skal løse oppgaven. Jeg er interessert i hva andre tenker; skuespillerne, scenografen, dramaturgen, lys- og lyddesignerne. Jeg vet jo hva jeg selv tenker.

Alan Lucien Øyen, som startet karrieren som ballettdanser før han begynte å skrive og iscenesette egne verk gjennom kompaniet Winter Guests, beveger seg som en slange forbi yuccapalmer og retromøbler før han plasserer sin 1,90 meter høye dansekropp ned i stolen. Cappuccino på bordet, en søtsak på tallerkenen. Det er travle, men spennende tider, bare det siste året har han produsert og spilt ut 11 forestillinger, blant dem balletten *Timelapse* og den kritikerroste *The Hamlet Complex* – begge i Operaen, begge til fantastiske anmeldelser. Det sies at han spiser, drikker, puster og lever for arbeidet sitt.

– Jeg har en nesten japansk holdning som gjør at jeg ikke kan si nei – selv om jeg burde. Jeg sier heller tja, jo, kanskje. Så får vi det til. Jeg er ekstremt glad i å jobbe. Så har jeg fått noen fantastiske muligheter som det er umulig å si nei til. »

– Jeg er ekstremt glad i å jobbe. Så har jeg fått noen fantastiske muligheter som det er umulig å si nei til.

Alan prøver med skuespillerne i *Rettsstridig forføyning*.

- Jeg vet selv hvor livredd jeg er for forelskelsen, hvordan alt annet mister sin viktighet og jeg ikke klarer å følge med i samtaler.

Har du sett ham én gang, husker du ham for alltid. Øyen har en karakteristisk pannelugg, markerte briller, bergensdialekt og et mildt, vennlig vesen. Denne senhøsten er det *Rettsstridig forføyning* som har hans fulle oppmerksomhet.

- Det er en god historie, gjenkjennbar og lett å fortelle. Du trenger ikke å forklare forelskelsens be-
ruselse og makt. Folk er med.

- *Hvordan løser du fortellingen på scenen?*

- Sparsomt. Vi har for eksempel bare én stol på scenen. Det er et dialogteater med fire personer, med raske skift og en fortelling som setter virkeligheten på vent. Får du med publikum på det, kan det bli gøy.

Lena Anderssons roman om kjærlighetens altopp-
slukende vesen, slik den ellers fornuftige Ester opp-

lever det med kunstneren Hugo, åpner for mye komikk. Men også smerte.

- Jeg vil ta smerten på alvor. Jeg vet selv hvor livredd jeg er for forelskelsen, hvordan alt annet mister sin viktighet og jeg ikke klarer å følge med i samtaler. Jeg tror ikke jeg er den eneste som har opplevd den smerten. Andre kan tenke: «Kan ikke Ester bare innse at Hugo ikke er interessert?» Men det er ikke så enkelt.

- *Vil de som har sett dine forestillinger før kjenne igjen ditt uttrykk i Rettsstridig forføyning?*

- Jeg tror det. Det kan være en grunnstemning som er overførbar, som måten å bruke musikk på, det lyse og det mørke. Og måten å lage abstrakt teater. Jeg er glad i det nakne teaterrommet og hvordan skuespillerne må forholde seg til det. Da kan du være på en flyplass eller en restaurant, og skape den scenen gjennom små signaler og rytmiske

» brudd. Hvis du bruker de virkemidlene, kan du få til mye god teaterkunst.

I **tenårene var det filmen** som begeistret ham. Han kunne se alt fra enkel action med «Indiana Jones», til komplisert menneskelig drama i regi av Woody Allen.

– Film er virkeligheten simulert perfekt. Du kommer så tett på mennesker og kan studere dem på en trygg måte gjennom det toveisspeilet film er. Da jeg så Woody Allens *Husbands and Wives* ble jeg så oppslukt av hans metakommentarer og selvironi. Dessuten er han god til å bare velge de beste tagningene, selv om de bryter med kontinuitet.

Sammen med sin søster lekte han filmregissør, filmet og laget dialog, klippet og lagde nye replikker.

– Planen var egentlig å jobbe med film og teater, men da jeg ble 17 fikk jeg en fiks idé om at jeg ville danse. Men da jeg kom inn på ballettlinjen på Kunsthøgskolen i Oslo, ville jeg bytte til noe annet. Han ler.

– Hele tiden skrev jeg på egne stykker. Skrev og skrev. Jeg er veldig opptatt av teksten. Jeg har stor respekt for dem som

er tekstutdannet, men jeg tror det er en styrke at jeg ikke har den konforme opplæringen i bunn. Han fortsetter tankerekken med et ivrig blikk.

– Men jeg er opptatt av at alle stemmer skal med. Forestillingene skal ikke bare klemme ut min visjon. Scenografen, skuespillerne – alle – skal få ta eierskap til prosjektet. God scenekunst handler om gruppearbeid, med god energi og kommunikasjon. Det er som å ha fest: Hvis du ikke kjenner alle som er der, er det skummelt å velge hvilken musikk du skal sette på. Det er ikke sikkert alle liker Chet Baker.

– *Hva vil du med karrieren nå?*

– Jeg blir aller mest glad når publikum blir fysisk berørt av en forestilling. Det er det jeg selv ønsker som publikum, å gå gjennom et emosjonelt løp og lære noe om meg selv. Å ha det som en jobb, er et privilegium.

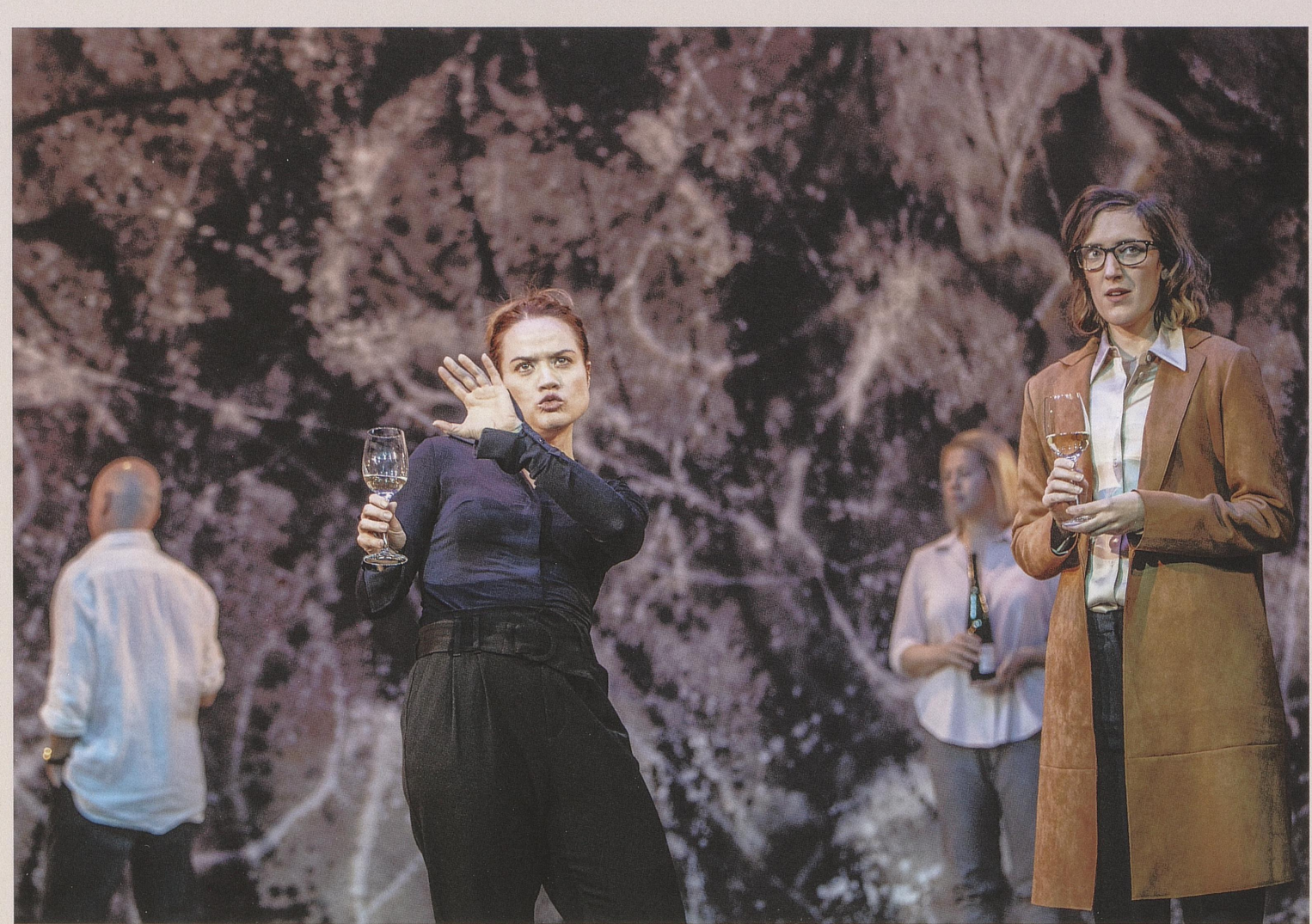
– *Men å berøre publikum er også en krevende jobb?*

– Ja, og det innebærer å lykkes med en form for manipulering, samtidig som du har ansvar for å ivareta det temaet du jobber med. I *Rettsstridig forføyning* skal du berøre. Da Ester endelig har samleie med Hugo, men han ikke vil ha frokost morgenen etter, gjør det vondt. Eller når hun fysisk holder ham igjen og etterpå angrer. Det tror jeg mange i salen

A photograph of three women on a stage. The woman on the left is seen in profile, wearing a dark jacket and has her hair in a bun. The woman in the center is wearing glasses and a light-colored button-down shirt, gesturing with her hands as if speaking. The woman on the right is also in a light-colored shirt and has her mouth open as if reacting or speaking. The background is a dark, textured wall with blue lighting.

- Jeg er opptatt av at alle stemmer skal med. Forestillingene skal ikke bare klekke ut min visjon.

» kan kjenne igjen. Det er vondt og komisk.

Det er sjelden han står på scenen selv lenger. Men noen ganger savner han det. Som de gangene alt går i stå og magien ikke forløses. Eller når flyten oppstår og alt er glede.

- Teater handler om energi, om å ta øyeblikket og strekke det ut. Det kan vare i ett sekund eller i ti minutter. Eller du kan snu noe fra gravalvor til humor. Det er *det* som er *gøy*! Overgangen fra det enorme apparatet i Operaen til mer beskjedne Oslo Nye, beskriver han slik:

- På teatret er det som å kjøre en speedbåt, der du kan skjære unna et skjær og endre ting raskt. Mens Operaen er mer som på Titanic, der du må svinge unna i god tid, fordi det er flere hundre medvirkende som må oppdateres på alt. På prøvene på Oslo Nye kan vi si: «Vi bruker den telefonen i den scenen», og alle fire er enige. Så blir det slik. Han smiler.

- Det er fint å komme til Oslo Nye. Det er mange fine folk. Men litt mer gulvkaldt enn i Operaen ...

- *Ja, det er varmere på Titanic enn i en speedbåt?*

- Ja, helt til Titanic blir veeldig kald. Jeg liker at det er litt knirk i veggene på Oslo Nye, det minner meg om Den Nationale Scene og barndommen.

Han har fått Heddaprisen for beste scenetekst for forestillingen *Coelacanth*, blitt intervjuet av The New York Times og turnert med sine forestillinger i minst 15 land på tre kontinenter. Han kalles et stjerneskudd, et multitalent. Mange har sans for Øyens evne til å gå i dybden av kunsten med et åpent og humoristisk blikk, som gjør forestillingene tilgjengelige for et stort publikum.

Selv er han mest redd for å bli avslørt.

- Jeg venter fremdeles på den hånden, sier han og setter håndflaten opp som en stengt dør. - «Ikke kom hit, nå er det nok». Hvis ingen finner en verdi i det jeg lager lenger, skal jeg trekke meg. Det har heldigvis ikke skjedd ennå, men jeg føler meg ikke trygg.

Han drar panneluggen til side. Smiler.

- Dette er jo ikke det eneste verdifulle du kan gjøre i livet. Noen ganger tenker jeg at jeg kan bli bibliotekar. ●

HÅPETS PARASITT

- en historie om et romantisk hekt

Tekst: Sissel Gran

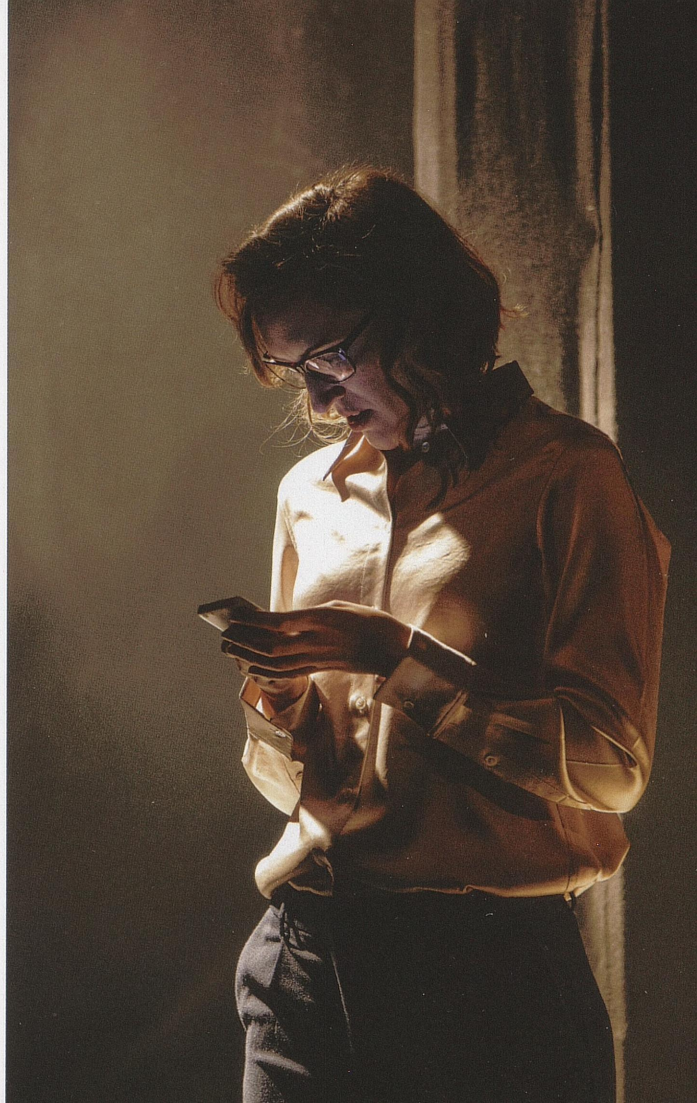
I 2010 ga jeg ut HEKTA sammen med Nora Skaug, en bok med undertittelen *på et håp om kjærlighet*. Boken er en undersøkelse av fenomenet «romantisk hekt», et begrep som ikke hadde eksistert i mitt hode før, men jeg trengte et nytt ord for å forklare et fenomen som jeg ikke fant godt nok beskrevet noe sted. Fenomenet lignet på ulykkelig, ikke-gjengjeldt kjærlighet, hadde likhetstrekk med den nervøse fasen i en tidlig forelskelse og overlappet helt klart med tilstanden besettelse, men det dekket allikevel ikke det jeg var vitne til da Nora, min gode venn og forfatterkollega, gjennomgikk en foruroligende personlighetsforandring etter at hun møtte Frank (som ikke er hans virkelige navn) på en grillfest hos felles venner. Etter kort tid ble de kjærester – eller ble de det? Det er tusenkronersspørsmålet og dette fenomenets viktigste kjennetegn: »»

» Du vet aldri. Etter noen uker med Frank var det selvstendige mennesket Nora forandret til en nervebunt på ventebenken.

I forelskelsen blir man selvsagt også forvirret og forandret, og kan føle seg vekselvis nervøs og lykkelig, men tilstanden «hekt» preges mest av panikk, selvtvil og overtilpassethet. Dersom personen er i nærheten av forelskelsens euforiske glede og letthet, er det kun i korte glimt. I hektet blir man kronisk urolig, ukonsentrert og grublete, noe som kan gå alvorlig ut over arbeidsevne, sosial kontakt og spiselyst. Personen greier ikke å tenke på annet enn den tilbedte og hvordan unngå å irritere, forstyrre eller bli forkastet. En typisk Frank (eller Frankine) oppfører seg på sin side som et knapphetsgode – men uten å være direkte avvisende. Kommunikasjonen deres er utpreget ambivalent og styrt av to kolliderende signalsystemer – hengivenhetssignaler og tilbaketrekningssignaler – og disse signalsystemene kan nærmest opptre samtidig, til stor forvirring for mennesker som tiltrekkes av dem.

Fenomenet er nok like gammelt som menneskeheten. Den som vil minst har mest makt. Og den som vil mest, »

Hun er parat til å tolke alt han sier og gjør som uttrykk for at han er på vei mot henne og deres felles framtid.

får tolkningsfeber, slik Lena Andersson beskriver dette i sin bok *Rettsstridig forføyning – en roman om kjærlighet*. Ethvert ord, hver setning, hver kroppsbevegelse, hvert hint, hver ugjennomtenkt replikk som lekker fra en tilbedt persons munn blir gjenstand for nitid gransking fra den som er rammet av et romantisk hekt. Granskningen foretas ofte i samråd med den gruppen som forfatteren så treffende ironisk kaller «venninnekoret». I Anderssons roman er det Ester Nilsson, lyriker og essayist, som rammes av en håpløs forelskelse i kunstneren Hugo Rask, en typisk «kulturmann» som er omgitt av et slep av beundrere av begge kjønn. Eller forelskelse – det er det jo ikke, slik jeg ser det. Esters oppslukthet av Hugo Rask oppstår etter at hun har holdt et meget forseggjort foredrag om denne mannen og hans kunst. Rask begeistres av hennes intellekt og av Esters beundring for ham, og han fanger henne med denne replikken, en replikk som av drevne sjekkekunstnere ville blitt karakterisert som en «åpner»: «*Aldri har noen utenforstående forstått meg så dypt og med en slik presisjon.*» Så kysser han henne på begge kinn og det begynner å suse og bruse i Ester. Utover begeistringen for hennes begeistring er imidlertid Ester et helt likegyldig individ for

Hugo Rask, men Ester tolker dette annerledes. Hun føler seg intenst forelsket, bryter med den trofaste ektemannen Per og retter all sin oppmerksomhet mot sin nye kjærlighet. Hun er parat til å tolke alt han sier og gjør som uttrykk for at han er på vei mot henne og deres felles framtid.

Det er uforutsigbarheten som er den virkelige skurken her. Og håpet. Uforutsigbarheten kjører det hele i gang. Håpet opprettholder galskapen. Lena Andersson feller følgende dom over håpet på vegne av Ester som til stadighet har tolket Hugo Rasks ubetenksomme og likegyldige fraser som uttrykk for kjærlighet: Håpet er en parasitt som gjør hva som helst for å overleve. Sultekost hjelper ikke, og næringstilførselen må stenges helt. For å slippe fri fra den dødfødte kjærlighetens tvangssituasjon, må håpet med andre ord kverkes, men det er ikke lett, for håpet næres av ethvert lite signal fra den tilbedte: «*..et feilrettet adjektiv, et forfløyent adverb, en kompensatorisk gest av medfølelse, en kroppslig bevegelse, glansen i et øye.*»

Det er en glimrende, helt presis beskrivelse. Jeg har sett det så mange ganger, hvordan det ville håpet får

Også Ester Nilsson er en jeger, en riktig ubehagelig en, hun er slett ikke bare et offer.

» mennesker til å overfortolke andre i den retningen de ønsker og samtidig utsette seg selv for ufattelige prøvelser for å oppnå det de tror er kjærlighet. Håpet er riktignok en evolusjonær kraft, det sørger for vår overlevelse, det gir oss evnen til å holde ut og til å drømme om en bedre fremtid. Håpet gjør oss oppfinnsomme, kreative og utholdende og kan redde oss i nødens stund. Å slutte å håpe er naturstridig, men noen ganger er håpets død det eneste vi kan håpe på, å drepe det når det har vrent seg og dominerer hele vår tilværelse, når vårt kjærlighetshåp bare fører til pine.

Men vi må ikke glemme jakt-elementet. Den som vil en annen så desperat, til tross for dennes åpenlyse vegring, er en jeger, en klegg, som Nora i HEKTA kaller seg selv i et øyeblikks klarhet. Også Ester Nilsson er en jeger, en riktig ubehagelig en, hun er slett ikke bare et offer. Hun jakter på Hugo Rask som om han skulle være

et byttedyr hun har rett til å felle. En hekta persons iherdighet og insisterende overbevisning kan være voldsom og nesten skremmende, og noen ganger bikke over i plaging og stalking. En kvinne som ble uopphørlig tilbedt av en mann hun ikke ville ha, beskriver det slik: «Jeg ble ufrivillig en brikke i hans mani, det var aldri mitt ønske». Allikevel ligger medfølelsen min mest hos den som er hekta. Vedkommende lider. Personen finner ikke av-knappen. Hjernen hennes er under tvang og får aldri hvile. Det er ingen begeistret jakt det er snakk om i hektet, men en fortvilet og smertefull forfølgelse. Men i selverkjennelsen ligger som alltid løsningen, det frigjørende elementet: Gjennom å innse sitt eget bidrag, hvordan man selv er med på å holde burdøren lukket, er det mulig å slippe fri.

Hvordan det går med Ester Nilsson her på Oslo Nye Teater gjenstår å se. Jeg gleder meg! ●

FØLELSER OG UFORNUFT

Tekst: Lasse Lønnebotn

**Lena Andersson, forfatteren bak *Rettsstridig forføyning*, har ett råd om forelskelsen:
Vær forsiktig.**

I uker og måneder satt Lena Andersson hjemme i bydelen Tensta i Stockholm og klødde seg i hodet. Den svenske forfatteren og tidligere eliteutøveren i langrenn og sykling, som hadde studert filosofi, tysk, engelsk og statsvitenskap, jaktet på den store ideen. Hun hadde gitt ut noen bøker, men de hadde solgt dårlig. Derfor jobbet hun mest som journalist i radio.

– Jeg lette etter et emne å behandle i en bok, og tenkte og tenkte uten å komme på noe. Det var irriterende, sier hun.

Ventetiden ble brukt til å snakke med venninner på telefonen. Praten kunne foregå i timevis, ofte handlet det om menn og kjærlighetsforhold, om forventninger, håp og skuffelser. En dag innså Andersson at samtalene var mer enn bare venninneprat.

– Uten å vite det, hadde jeg gjort uendelig med research om forelskelse og forhold. Da begynte jeg å skjønne at jeg hadde noe å skrive om.

Men fremdeles var det en lang vei til en ferdig bok.

– Jeg fryktet at det var for banalt å skrive om. Forelskelsen er i alle år blitt behandlet i litteraturen, så hva kunne jeg tilføre? Og selv etter at jeg hadde skrevet den, lurte jeg på om noen ville gi den ut.

Ett års tid etter ble romanen *Rettsstridig forføyning* kåret til «Årets skjønnlitterære bok 2013». Boka, som hadde et førsteopplag på 2000, har solgt mer enn 100.000 eksemplarer. «En mesterlig studie i forelskelsens vesen», skrev en anmelder. Gjennom rollefiguren Ester Nilsson hadde Andersson fanget essensen i forelskelsens ubalanse: Når HUN er mer forelsket enn HAM. Som fører til at HUN blir besatt av et altoppslukende begjær – som sjelden eller aldri gjengjeldes av HAM.

– Det er komisk, men også tragisk. For lesere – og teaterpublikum – tror jeg at komikken i fortellingen kan bli en ventil for egne erfaringer med forelskelsen. Du kommer tett på noen som har hatt det verre enn deg selv. »

» – Har du noen gode råd til dem som er hardt rammet av forelskelsen?

– Ja: Vær forsiktig. Hvis du som Ester er relasjonsnihilist, som har en klar oppfatning av hvordan en relasjon skal være, ikke hvordan den faktisk er, så vær forberedt på skuffelser og at du kan gå til grunne. Å trå ut på forelskelsens slagmark kan være et minefelt.

– Hvorfor kan man bli så ødelagt av forelskelsen?

– Du blir det når du gir alt og får lite igjen. Når Ester møter Hugo og blir forelsket, tar hun det på alvor. Hun har alt klart for seg, og klarer ikke å fatte hvorfor han ikke har det på samme måte. Når hun satser alt, forventer hun det samme tilbake. Men Hugo har andre prioriteringer og mener at han godt kan ha andre damer.

Hun har møtt mange reaksjoner fra leserne. Noen lurer på hvorfor en så velutdannet og klok kvinne som Ester oppfører seg så ufornuftig. Andre lurer på hvorfor hun ikke kan innse at han ikke er like interessert. Og enkelte spør rett ut om Ester er basert på

Andersson selv.

– Da svarer jeg: «Nei, boka er fiksjon». Men jeg har gjort grundig research. Ikke ved å lese forskningsrapporter, men ved å leve livet.

Nå gleder hun seg til å se forestillingen på Oslo Nye. Hun har sett *Rettsstridig forføyning* på teater i Sverige, og syntes det var fantastisk moro. En ære.

– Livet har endret seg en del etter den boka. Nå blir jeg invitert hit og dit, og jeg har fått mer selvtillit som forfatter. Og mer penger.

– Er det plass til flere bøker om forelskelsen?

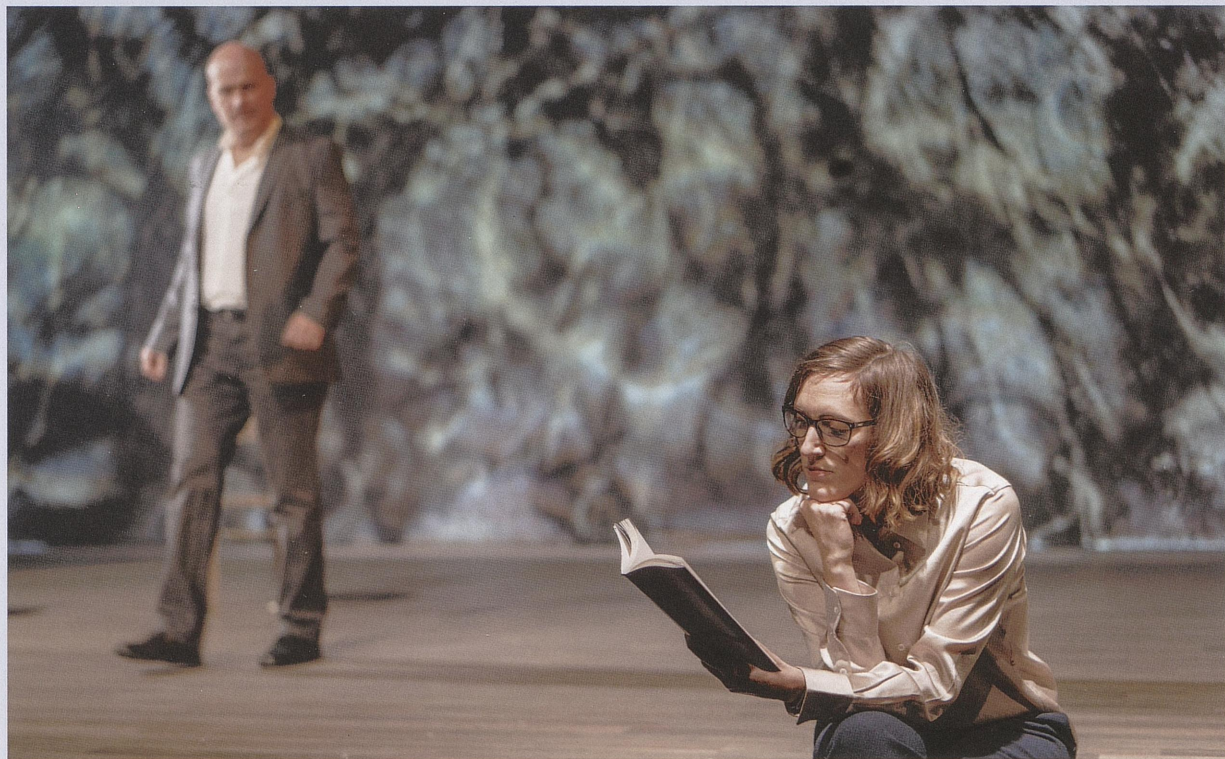
– Ja, det tror jeg. Det temaet blir vi aldri helt kloke på.

– Og dine venninner som sørget for at samtalene ble til bok, hva sier de?

– Vel ...

Hun ler.

– De fleste av mine venninner tror at det er jeg som er Ester. ●

Ingvild Holthe Bygdnes

Utdannet ved Teaterhøgskolen (KHIO). Vært tilknyttet Den Nationale Scene, Riksteatret, Nordland Teater, Det Norske Teatret mfl. Roller i utvalg: tittelrollene Hedda Gabler og Svarta Bjørn, Bolette (*Fruen fra havet*), Amanda (*Privatliv*), Lady Marion (*Robin Hoods hjerte*), Rita (*Timene med Rita*). Medlem av Fjerdeklases Produksjoner. Regissert/laget forestillinger for Vinterlysfestivalen og Festspillene i Nord-Norge. TV: hovedrolle i NRKs *Monster*. Oppsetninger ved Oslo Nye: *Den spanske flue* (Betty Løvberg), *Vepsen*, *Cabaret* (Sally Bowles), *Hvem er redd for Virginia Woolf?* (Honey), *Lenge leve livet* mfl.

Instagram: @ingvbygd

Anders Mordal

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Har arbeidet ved Den Nationale Scene mfl. Ansatt ved Nationalteatret siden 1997. Oppsetninger i utvalg: Han (*Trær som faller*), Minus 2, Nils «ni liv» Nielsen (*Entropi*), Odyssevs (*Odyséen – The acoustic act del II*), Lulu – Pandoras eske, Mikael (*Visning*), Borgermesteren (*Revisoren*), Pastor Menrath (*Martyrer*). Film og TV: bl.a. *Brigaden*, *Størst av alt*, *Linus i Svingen/ Jul i svingen*, *God natt, elskede*. Har regissert *Kafka* på Torshovteatret og en rekke show og revyer. Er tildelt Heddaprisen - Beste mannlige hovedrolle for Thomas Stockman i *En folkefiende* (Trøndelag Teater). Tidligere gjestet Oslo Nye i *Appelsinene på Fagerborg*.

Instagram: @andersmordal

Anne Guri Tvedt

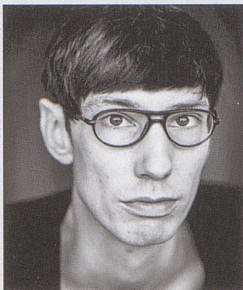
Utdannet ved Statens Balletthøgskole (1999–2002). Har medvirket i en rekke teater- og danseforestillinger ved bl.a. Trøndelag Teater, Nationaltheatret, Hålogaland Teater, Sogn og Fjordane Teater, Dansens Hus, Scene Kvelder, Den Norske Opera & Ballett, Teater Innlandet mfl. Oppsetninger i utvalg: *Fugletribunalet*, *På lokalet*, *De tre musketerer*, *Rockeulven*, *Cabaret*, *Chicago*, *Rock'n Roll Wolf*, *Bør Børson*, *Near. Far. Wherever you are*, *Peer Gynt*, *Salome*, *The Knots*. Underviste i flere år ved Kunsthøgskolen i Oslo. Tidligere gjestet Oslo Nye i *Cabaret*.

Henriette Faye-Schjøll

Utdannet ved Arts Educational Schools (London) og Teaterhøgskolen. Spilt Jo i *Little Women* i West End. Oppsetninger i utvalg: *Nora (Et dukkehjem)*, *Sybil (Privatliv)*, *Late Night Musikal*, *Du er perfekt, men...*, tittelrollene Pippi og Ronja (Riksteatret) og Annie (Bryggeteatret). Film og TV: bl.a. *Tulla (Søndagsengler)*, *Side om side*. Medlem av Fjerdeklassens Produksjoner (*Nesoddspelet/En midtsommernattsdrøm* mfl.). Medvirket i Oslo Nyes *Den spanske flue* (Paula Klinke), *Hair* (Sheila), *Teaterkonsert med sanger av Leonard Cohen*, *Chicago* (Mama), *Hypokonderen*, *Oliver!* (Nancy), *De dødes tjern*, *Postkort fra Lillebjørn* mfl.

Instagram: @henrigeorg

Alan Lucien Øyen, regi

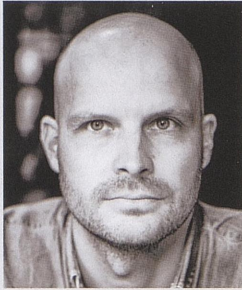
Regissør, koreograf, danser, dramatiker. Utdannet ved KHiO. Var tilknyttet Carte Blanche og Pretty Ugly Dance Company i Köln, før han i 2006 etablerte ensemblet winter guests; et kompani av skuespillere og dansere som har turnert verden over. Siden 2013 vært huskoreograf for Nasjonalballetten: bl.a. regi/ koreografi/ manusforfatter *The Hamlet Complex* og *Timelapse*, koreografi *Petrusjka*. Gjestet flere teatre som regissør (bl.a. *Som lauvet i Vallombrosa*, Det Norske Teatret). Skapt mer enn 20 sceneverk, hvorav diverse bestillingsverk for danse- og teaterkompanier i inn- og utland, som bl.a. legendariske Tanztheater Wuppertal Pina Bausch. Vunnet en rekke priser: bl.a. Heddaprisen - Beste scenetekst for *Coelacanth*, diverse koreografipriser. Gjester nå Oslo Nye for første gang.

Instagram: @alanlucien

Åse Hegrenes, scenografi og kostymer

Utdannet ved Nordiska Scenografiskolan (Sverige/ Finland). Arbeidet som scenograf og kostymedesigner siden 1989, med oppdrag for diverse nordiske scener. Oppsetninger i utvalg: *Revisoren*, *Dødsvariasjonar* og *Skammen* (Nationaltheatret), *Jeg vil vaske verden ren* (Kilden Teater), *Albert & Anna* (Riksteatret), *Bakkantinnene* (Rogaland Teater), *Jeppe på berget* (Det Norske Teatret), *Jeg er ikke Nora* (Hålogaland Teater), *Frosset* (Trøndelag Teater), *Om mus og menn* (Beaivváš), *Jeppe på Bjerget* (Eritrea). Priser: Norske Teaterlederens pris/ Pernilleprisen for *Hellemyrsfolket* (Den Nationale Scene). Gjestet Oslo Nyes *Karlsson på taket*, *Skaff meg en tenor!*, *Trollbyen*.

Martin Flack, lysdesign

Video- og lysdesigner. Har samarbeidet med Alan L. Øyen siden 2004. Er del av ensemblet winter guests: *Bird in Magic Rain with Tears* (scenografi/videodesign), *Lilly & George* (videodesign), *Jingle Horse!* (scenografi), og lysdesign på *Sinnerman*, *Simulacrum* og *America III - Superamateur*. Andre oppsetninger: bl.a. *Fiction* (videodesign, Carte Blanche), *If we shadows have offended* og *Kodak* (lysdesign, GöteborgsOperan), *The Hamlet Complex* og *Back to the Future* (lysdesign, Den Norske Opera & Ballett), og lysdesign for *Stort og Stygt* (Den Nationale Scene), *Trollmannen frå Oz* (Riksteatret) og *Neues Stück II* (Tanztheater Wuppertal Pina Bausch). Gjester nå Oslo Nye for første gang.

Gunnar Innvær, lyddesign

Arbeidet som lyddesigner for Alan Lucien Øyen og winter guests siden 2006. Parallelt vært lydteknisk ansvarlig for dansekompaniet Carte Blanche, med lyddesign på flere oppsetninger. Gjort lyddesign for institusjoner som Nasjonalballetten, Tanztheater Wuppertal Pina Bausch, Den Nationale Scene, Det Norske Teatret, GöteborgsOperan, Stockholm Stadsteater, Teater Ibsen, Teknisk Museum, Riksteatret mfl. og for det frie scenekunstheltet. Lang fartstid som DJ Barabass og bakgrunn fra ulike band. Er medlem av trioen Himmelig Tempo. Driver eget scenekunstkompani, TGO//4332. Gjester nå Oslo Nye for første gang.

Instagram: @barabass

Birgit Haugå, maskeansvarlig

Utdannet frisør og parykkmaker, og i pedagogikk. Har siden 1980 hatt en rekke oppdrag som maskeansvarlig ved teatre og utdanningsinstitusjoner: bl.a. Nationaltheatret (*Vildanden*, *Vente på Godot*, *Spansk stykke*, *Verdiløse menn* mfl.), Riksteatret, Teater Ibsen (*Forsøk på å beskrive det ugjennomtrengelige*), Teatret Vårt (*Presidentinnen*, *Enron*), Hålogaland Teater (*Les Misérables* mfl.) og KHiO (opera, teater, dans). Er ansatt ved Oslo Nye hvor hun har vært maskeansvarlig for bl.a. *Den glade enke*, *Vrede*, *Diktatorfruer*, *Kjærlighetsbrev*, *Trassalderen*, *Blind hevn*, *Karius og Baktus*.

DE URØRLIGE
Skandinaviapremiere 25. januar 2019
Centralteatret

DEILIGE GAMLE TEATER
Med Morten Røhr
Centralteatret

SPORVOGN TIL BEGJÆR
Premiere 31. januar 2019
Hovedscenen

RETTSSTRIDIG FORFØYNING
Spilles t.o.m. 22. desember
Centralteatret

SNØFALL
Spilles til 29. desember
Hovedscenen

JUL MED PRØYSEN og snekker Andersen
Spilles 10. november – 31. desember
Trikkestallen

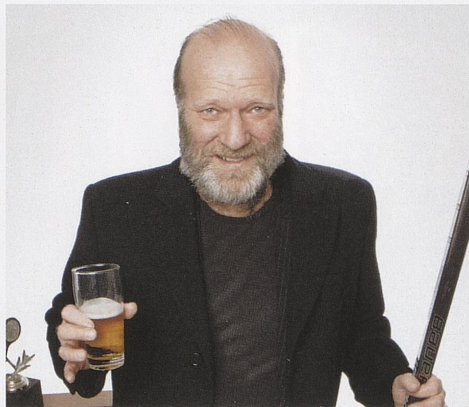

KARIUS OG BAKTUS
Spilles i januar 2019
Trikkestallen

SAMPRODUKSJONER/GJESTESPILL:

JACOBSEN, VÆR SÅ GOD!
Ekstraforestillinger april og mai 2019
Samproduksjon, Centralteatret

HEI... JEG TRENGER LITT HJELP HER, JEG...
Spilles 30. november – 8. desember
Gjestespill, Centralteatret

1980 - AKER BRYGGE • STATSTEATRET
Spilles 15. – 24. november
Gjestespill, Centralteatret

STIFTELSEN VÅLERENGA FOTBALL SAMFUNN

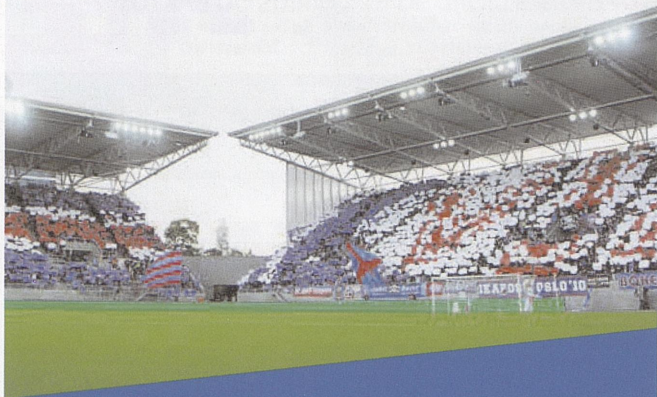

VI GJØR OSLO TIL EN BEDRE BY Å BO I

Vålerenga **mot**
rasisme

ENGA AKTIV

Les mer på vår hjemmeside: www.vif-samfunn.no
Ønsker du mer informasjon, bli frivillig eller støtte stiftelsen økonomisk
ta kontakt på tlf: 23247800 eller send en e-post til samfunn@vif.no

Bli medlem!

VENNER AV OSLO NYE TEATER

Som venn av Oslo Nye Teater får du to billetter til hver oppsetning til rabattert pris, eksklusiv møter med regissører og skuespillere, omvisninger på våre scener, teaterturner m.m.

Pris kr 400,-

Kontakt Elisabeth Vatne-Lund
e.vatnelund@gmail.com
Mobil: 46923158

VENNEFORENING

BLI MED- BILLETEN KR. 50,-

Nå gir vi alle mulighet til å gå på teater via
vårt inkluderingsprosjekt.

Les mer: www.oslonye.no

BLI MED BILLETTEN*

SCENESNAKK:

SCENESNAKK

Onsdag 14. november
Tirsdag 20. november
Fredag 23. november
Lørdag 24. november
Onsdag 28. november
Tirsdag 4. desember

MED BLANT ANDRE:

forfatter Lena Andersson
psykolog Sissel Gran

journalist
Inger Merete Hobbestad
regissør Alan Lucien Øyen

skuespillerne Ingvild Holthe
Bygdnes og Anders Mordal

Mer info.: oslonye.no

Lena Andersson Rettsstridig forføyning

En forestilling
om forelskelse

Med: Ingvild Holthe Bygdnes,
Anders Mordal, Anne Guri Tvedt,
Henriette Faye-Schjøll.
Regi: Alan Lucien Øyen

HELE BYENS TEATER

Billetter:
22 34 86 80
www.oslonye.no
[ticketmaster.no/ 815 33 133](http://ticketmaster.no/81533133)

Oslo Nye Hovedscenen
Rosenkrantzgt. 10

Oslo Nye Centralteatret
Akersgt. 38

Oslo Nye Trikkehallen
Torshovgt. 33

Oslo Nye Teaterkjeller'n
Akersgt. 38

www.oslonye.no

Følg Oslo Nye Teater på:

CENTRALTEATRET

Oslo kommune